

**ՆԱՅԱՍԱՆԻ ՆԱԼԻՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը**

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱՐՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

11 մարտի 2013թ.

Նայասրանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Ն. Նազարյանի
Անդամակցությամբ՝ Վ. Նովիաննիսյանի
Ա. Խաչատրյանի

Ուսումնասիրելով քաղ. Ա.Կիվիլիյանի եւ Դ.Գրիգորյանի դիմումով գործը
քննության ընդունելու մասին հարցը.

Պ Ա Ր Զ Ե Ց .

Նամաձայն ՆՏ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝ քաղ. Ա.Կիվիլիյանը եւ Դ.Գրիգորյանը դիմել են ՆՏ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով որոշել ՆՏ դատական օրենսգրքի 214-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետի եւ 215-րդ հոդվածի՝ ՆՏ Սահմանադրության 1-ին, 3-րդ, 16-րդ, 17-րդ հոդվածներին համապատասխանության հարցը:

Դիմողների կարծիքով՝ ՆՏ դափական օրենսգիրքը, սահմանելով դափական կարգադրիչի իրավասությունը, չի նախատեսել այդ իրավունքի իրացման հիմքերը եւ պայմանները, այդ իրավունքի իրացման կարգը, ինչպես նաեւ զննության ենթարկվող անձի՝ իր իրավունքների սահմանափակման ընթացքում փրամադրվող իրավունքներն ու պաշտպանության միջոցները:

Ըստ դիմողների՝ փարբերակված չեն քրեադափավարական կարգով անձի իրավունքների սահմանափակման հիմքերը ոչ քրեական դափավարական ընթացակարգով անձի իրավունքների սահմանափակման հիմքերից, մասնավորապես, քրեական դափավարության շրջանակներում զննության ենթարկելը, օրինակ, ինչով է փարբերվում ոչ քրեադափավարական կարգով, մասնավորապես, դափական կարգադրիչների կողմից իրականացվելիք զննությունից:

Ելնելով դիմումի եւ կից փաստաթղթերի ուսումնասիրությունից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32-րդ եւ 69-րդ հոդվածների պահանջներով, դափական կազմը գտնում է, որ վերոհիշյալ դիմումով գործի քննությունը ենթակա է մերժման՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ա) դիմողները՝ վիճարկելով ՆՏ դափական օրենսգրքի վերոհիշյալ նորմերի սահմանադրականությունը, չեն ներկայացրել պատշաճ իրավական հիմնավորումներ դրանց հակասահմանադրականության վերաբերյալ: Մինչդեռ «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասը՝ որպես անհատական դիմումի ընդունելիության պարտադիր պայման, սահմանում է, որ դիմումը պետք է պարունակի Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ: Այս համարեքստում ՆՏ սահմանադրական դափարանն իր ՄԴՆ- 839 որոշման մեջ դիրքորոշում է հայտնել այն մասին, որ «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասն ամրագրում է վիճարկվող դրույթի՝ Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ ներկայացնելու՝ դիմողին ներկայացվող պահանջը, համաձայն որի՝ վիճարկվող օրենքի դրույթի հակասահմանադրականությունը պետք է հիմնավորված լինի օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասում նշված որեւէ հարկանիշով: Դիմումի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ առկա չէ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասով պայմանավորված խնդրո առարկա դրույթի ենթադրյալ հակասահմանադրականության որեւէ հիմնավորում:

Բացի դրանից, դիմողները չեն հիմնավորել, թե վիճարկվող նորմերի «հակասահմանադրականության» արդյունքում իրենց սահմանադրական որ իրավունքներն են խախտվել, ինչպես նաեւ չեն հիմնավորել իրենց սահմա-

նադրական իրավունքների ենթադրյալ խախտման փաստի եւ վիճարկվող դրույթների «հակասահմանադրականության» միջեւ պարզառահեղուկանքային կապի առկայությունը, ինչը, ըստ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասի եւ սահմանադրական դատարանի՝ ՍԴՈ-839 որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշման, անհատական դիմումն ակնհայտ անհիմն համարելու հիմք է.

բ/ դատական կազմը գտնում է, որ դիմումի ընդհանուր փրամաբանությունը վկայում է, որ կոնկրետ փվյալ դեպքում դիմողի համար առաջացած անբարենպաստ հանգամանքներն ընդամենը նրա նկատմամբ կայացված համապատասխան դատական ակտերի արդյունք են, այսինքն՝ խնդրո առարկա դրույթների սահմանադրականությունը վիճարկելով՝ դիմողն ընդամենը բարձրացնում է դրանց կիրառման իրավաչափության հարց՝ փորձելով այն քողարկել խնդրո առարկա դրույթների հակասահմանադրականության վիճարկմամբ: Փաստորեն դիմողը, ձևականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթների սահմանադրականությունը, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթների կիրառման իրավաչափության հարց:

Ղեկավարվելով ՏՏ սահմանադրական դատարանի՝ 2009 թվականի մարտի 17-ի ՍԴԱՈ-21 որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշմամբ, ըստ որի՝ բոլոր այն դեպքերում, երբ դիմողը, ձևականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթի սահմանադրականության հարցը, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթի կիրառման իրավաչափության հարց, ապա այդպիսի դիմումները ենթակա են մերժման՝ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետի հիմքով՝ որպես սահմանադրական դատարանի քննության ենթակա հարց չառաջադրող դիմումներ: Դատական կազմը գտնում է, որ այս համարեքստում առկա է դիմումի քննության ընդունումը մերժելու՝ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետով նախատեսված հիմք:

Ելնելով վերոշարադրյալից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին եւ 6-րդ կետերով և 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասով՝ ՏՏ սահմանադրական դատարանի թիվ 1 դատական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

Քաղ. Ա.Կիվիլիյանի եւ Դ.Գրիգորյանի անհատական դիմումով գործի քննության ընդունումը մերժել:

Նախագահող

Անդամներ

11 մարտի 2013 թվականի

ՍԴԴԿՈ/1-9